

Vážený čitatelia,

sme svedkami ako sa počas minulého storočia menila štruktúra zariadení preventívnej medicíny v snahe riadiť a poskytovať stále účinnejšie intervencie. Osvedčilo sa partnerstvo medzi štátnymi orgánmi, akademickými a vedeckými inštitúciami, mimovládny organizáciami a komunitami.

Sme svedkami, že v Českej i Slovenskej republike vyrastajú školy verejného zdravotníctva, v ktorých sa popri lekárske fakultách pripravujú budúci zdravotníci „preventivisti“. Ide o veľmi rozsiahlu odbornú problematiku, z čoho vyplýva, že nenájdete jednotný študijný plán, ktorý by platil pre lekárske fakulty, či fakulty verejného zdravotníctva v krajinách EU, ale i v zámorí.

V súčasnosti pozorujem úsilie vymazať z predmetov preventívnej medicíny a verejného zdravotníctva hygienu, čo ma trápi a s čím sa nestotožňujem vzhľadom na históriu výučby hygieny na českých a slovenských lekárske fakultách, jej tradičné komplexné zameranie na problematiku ochrany a podpory zdravia ako aj uplatnenie absolventov – hygienikov, ktorí obstáli v konfrontácii so zahraničnými odborníkmi v oblasti „verejného zdravia či environmentálneho zdravia“.

Mnohé odborné spoločnosti a odborné periodiká zamerané na environmentálne zdravie a zdravie pri práci hygienu v názve majú bez snáh ju nahrádzať: American Industrial Hygiene Association (AIHA), International Occupational Hygiene Association (IOHA), Spoločnosť hygieny a komunitní medicíny v ČR, Slovenská spoločnosť hygienikov SLS, International Journal of Hygiene and Environmental Health (Int J Hyg Environ Health), The Journal of Occupational and Environmental Hygiene, Annals of Occupational Hygiene, Hygiea Internationalis – An Interdisciplinary Journal for the History of Public Health.

Taktiež školy a ústavy na univerzitách sú hygienické (London School of Hygiene and Tropical Medicine); Institute of Hygiene, Catholic University of the Sacred Heart, Rím; Institute of Hygiene and Environmental Medicine, University Hospital at Aachen, Germany; Institute of Hygiene, University Hospital Vienna, Austria a ďalšie).

Nevidíme preto zmysluplné ani perspektívne vylúčenie termínu hygiena ako odboru, predmetu či pododborov, ktoré tvoria odborný základ preventívnej medicíny, environmentálnej medicíny i environmentálneho zdravia.

Bolo by chybou urobiť tak v čase, keď v niektorých európskych krajinách, ale aj v USA, prehodnocujú ako terminologicky, tak aj obsahovo náplň odborov a predmetov, ktoré majú tvoriť jadro znalostí preventívnej medicíny a verejného zdravotníctva.

Potvrdilo sa, že ciele intervenčné zásahy v zmysle dokumentov WHO menovite Zdravie pre všetkých v 21. storočí, sú úspešné iba pri širokej tímovej spolupráci a jasných a zrozumiteľných programoch. Nezdržujme sa premaľovaním názvov.

Prajem sebe i čitateľom našej odbornej obce, aby sme nikdy nemuseli ľutovať, že sme si zvolili neľahkú profesionálnu púť na poli primárnej prevencie, ktorá zriedka prináša bezprostredný „feedback“.

*Doc. MUDr. Eudmila Ševčíková, CSc.
Prezidentka Slovenskej spoločnosti hygienikov
Slovenskej lekárskej spoločnosti*

*Vážení čtenáři Hygieny a autoři,
děkujeme vám za zájem o náš časopis a přejeme do roku 2008 hodně zdraví, úspěchů a pohody.*

Redakce a redakční rada